

te, ab improbis hæreticis Euangelio insultari, & vel Nestorij, vel Eutychetis à quoquam dogma defendi.]

Assensum pariter denegarunt Chalcedonensi Canoni, licet multoties ab Imperatoribus rogati Pontifices Romani, qui post Leonem Ecclesiæ præfuerunt. Attamen confirmantibus eum ipsis Imperatoribus, effectum sortitus est, vt legitur apud Liberatum^a Diaconum in Breuiario causæ Nestorianæ & Eutychianæ, qui rem totam in hoc Concilio peractam sic paucis explicat: [Alia actio facta est, in qua post discessum Iudicum & Senatorum & Legatorum Apostolicæ sedis, regulæ constitutæ sunt Ecclesiasticæ, & quædā priuilegia deputata Cōstantinopolitanæ Ecclesiæ, vsurpante sibi hoc Anatolio eiusdem vrbis Episcopo, occasione accepta ex Dioscori damnatione. Quod alia die cognoscentes Legati Papæ Leonis (quæ est vltima & duodecima dies Concilij) petiuerunt, vt rursus cum Iudicibus ad Concilium conuenirent. Quibus requirentibus à Concilio quid pridie fuerit ordinatum, lectis gestis cognouerunt, quid Anatolius consentiente Concilio egerat, & obtinuerat. Quibus eius præsumptioni contradicentibus, à Iudicibus & Episcopis omnibus illa contradictio suscepta non est. Et licet sedes Apostolica nunc vsque contradicat, quod à Synodo firmatum est, Imperatoris patrocinio permanet quodammodo.] Postmodum tamen non denegauit D. Gregorius in Epistolis quatuor sibi subditos esse Patriarchas, & Constantinopolitanus pro vero, licet irreptitio, Patriarcha ab omni Ecclesia habitus est.

^a Liber. in Breuiario
cap. 13.

Præter modo dictas tres Dioceses Ponti, Asiæ, & Thraciæ, etiam in Episcopos barbararum prouinciarum, hoc est quæ extra limites Romani Imperij erant, auctoritatem habuit Patriarcha Constantinopolitanus. Idque adeo clarum est in Canone Chalcedonensi modo allato, vt plura dicere superfluum esset. Sed aduerte in Canone differentiam illam inter Episcopos Diocesum Asiæ, Ponti & Thraciæ, & alios prouinciarum Barbaricarum ex hoc cōstitui, quod primi à proprijs Metropolitanis, & alij qui, vt ait Balsam^b, apud Alaniam & Russiam erant ab ipso ordinarentur Constantinopolitano. Ratio est, quod illi proprium Metropolitanum haberent, à quo iuxta Canones consecrandi erant: hi autem qui pauci admodum nullum præter Constantinopolitanum, aut ipsi autocephali essent. Sed & scio Theodosium suadente Attico Illyrici quoque Orientalis prouincias Constantinopolitanæ sedi subiecisse, hac lege quæ Codice Theodosiano reperitur: [Omni in nouatione cessante, vetustatem & Canones pristinos Ecclesiasticos, qui nunc vsque tenuerunt, etiam per omnes Illyrici prouincias seruari præcipimus. Si quid dubietatis emerferit, id oporteat non absq; scientia viri Reuerendissimi sacrosanctæ Legis Antistitis Ecclesiæ Constantinopolitanæ, quæ Romæ veteris prærogatiua lætatur, conuentui Sacerdotali, sanctoq; iudicio reseruati. Dat. Prid. Idus Iulij, Eustathio & Agricola Coss.] Latum fuit hoc edictum ambitiosa fraude Attici Constantinopolitani Episcopi, qui Theodosium deceperat, huic contra priscum Ecclesiæ ordinem suadens prouincias huius diocesis, cum Orientales essent, à Constantinopolitana sede longe conuenientius administrari debere, quam à Romana, ad quam solus Occidens spectabat: vnde constanter obstiterunt Romani Pontifices, & sub solo

^b Balsam in Can.
28. Conc. Chalced.
Επισκοπὴς ὅτι εἶναι
εἶναι ἐκ τῶν βαρ-
βαρικῶν τῶν Ἀλα-
νίας, τῶν Ρωσῶν
καὶ ἑτέρας, οἱ μὲν
γὰρ Ἀλανοὶ ὁ Πον-
τικὸς εἰς διονυ-
στίας, ὁ δὲ Ρωσία
ἡ Θρακία.
^c L. 6. de sacro san-
ctis Ecclesijs, & L.
45. de Episcopis &
Cler. Cod. Theod.

Attico locum habuit. Ita esse certo colligitur ex Epistola Leonis Papæ^d ad

^d Leonis mag. epist. ad
Anast. Thessal.